

Förutom de örsaker till bokanslagets minskade köpkraft som jag nu anført, finnes ännu en orsak till anslagets otillräcklighet, härledande sig ur universitetets egen utveckling och stegrade lif. Man har dock att ihågkomma att sedan 1851 det påräkneliga anslaget förblef oförändradt i 30 år, och när det för 13 år sedan omsider förhöjdes, dock ej ökades med mer än 3,000 kronor, hvarvid det sedan fått förblifva, under det att de ordinarie lärostolarne på dessa fyrtio år växt med 50 procent, och en helt ny klass af e. o. professorer tillkommit, som i vetenskapligt hänseende hafva samma kraf på biblioteket som de ordinarie. Läger man nu härtill det så starkt ökade antalet af docenter, den vetenskapliga riktning som studierna tagit, hvarom de talrika förträffliga afhandlingarna vittna, måste man förstå, att de fordringar som nu ställas på biblioteket äro mångdubbelt större än hvad fallet var för 40 år sedan. Detta bekräftas med full tydlighet af det som de statistiska uppgifterna gifva vid handen om bibliotekets starkt ökade användning på sista tiden. Hemlånens antal har under de senare åren utvisat ett oupphörligt stigande, hvilket tydligen vittnar om bibliotekets ökade betydelse för studierna. Från 6,106 volymer år 1888 växte hemlånen till 10,138 år 1893 eller med 66 % på sex år. Och siffran skulle varit många tusental större, om biblioteket varit i stånd att anskaffa hvad lärare och studenter därstädes förgäfvades efterfrågat. Så glädjande denna tillökning i hemlånen antal är, träder den dock alldeles i skuggan för den lifliga verksamhet, som utvecklats i den om sommaren 1890 öppnade läsesalen. Före denna tid, då läsesal alldeles saknades, härbergerade man visserligen dagligen några besökande, där plats kunde beredas, men huru oerhördt förhållandena förändrats sedan dess, visar sig däraf, att läsesalen år 1892 begagnats